

Jacek Rydzewski

Witów, pow. Kazimierza Wielka

Informator Archeologiczny : badania 5, 68-69

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZCZECIN - NIEMIERZYŃ

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska.³ Finansował WKE w Szczecinie.⁴ Drugi sezon badań.⁴ Osada ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i wczesnego okresu epoki żelaza.⁴

Terogresne badania koncentrowały się na kulminacji eras na zachodnim i południowym zboczu piaszczystego wzgórza, położonego między ul.⁴ Chopina, Łabędzia i Wicoxy Ludów w Szczecinie.⁴ Wytyczono 4 wykopy o pow.⁴ 10 x 10 m oraz 9 wykopów sondatowych o pow.⁴ 1 x 1 m; ogółem przebadano obszar o powierzchni ok. 400 m².⁴

Warstwę kulturową uchwycono na zachodnim i południowym zboczu wzgórza; brak jej w najwyższej partii wzgórza spowodowany był zapewne długoletnią uprawą roli.⁴ Była to gruda warstwa ciemnobrunatnej próchnicy zawierającej dużą ilość ceramiki, polipy i szczątków organicznych.⁴ Pod nią, w całości, odkryto 18 jam eras i palenisko.⁴ Jamy przeważnie odpadkowe i masobowe zawierały również dużą ilość materiału ceramicznego i kości.⁴

Ceramikę z omawianej osady można roboczo datować na IV-V okres epoki brązu, nieliczne tylko fragmenty pochodzą z okresu halstaackiego. Oprócz tego, na uwagę zasługują 2 nabytki: brązowe, ornamentowane szosyposyki tealetowe eras brązowy greck.⁴

Uzyskane pełne informacje na temat zasięgu i rozplanowania osady, które potwierdziły ubiegłoroczne sugestie.⁴

Z uwagi na trwające zagrożenie badania będą kontynuowane.⁴

WARSZAWA-ZERZEŃ
Stanowisko 4

patrz okres lateński

WITÓW, pow. Kasimierz Wielki

Zakład Archeologii Małopolski
IHKM PAN w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Rydzewski.⁴ Finansował ZAM IHKM PAN w Krakowie.⁴ Pierwszy sezon badań.⁴ Osada kultury łużyckiej, ementa-ryjsko kultury ceramiki smurowej.⁴

Badania dotyczyły zespołu osadniczego kultury łużyckiej, związanego ze znany z literatury grodziskiem. Prace skoncentrowane były na wybitnej osadzie zlokalizowanej na kulminacji wododziału Wisły

i Szreniawy, w odległości ok. 1 km na zachód od wspomnianego groduśka. Wykopy o powierzchni 1 ara założone w trzech miejscach celem uchwycenia zasięgu stanowiska.

Prowadzone badania wykazały istnienie w rejonie Witowa osadnictwa z wczesnej fazy kultury łużyckiej. Podczas badań odkryto 5 jam zawierających wczesnołużycką ceramikę gusową oraz ceramikę z pionowymi ślóbkami na brzoścu. Ponadto wystąpiła duża ilość luźnych zabytków o metryce wczesnołużyckiej. Stan zachowania obiektów był różny, w zależności od położenia wykopu. Na wykopie położonym na stoku obiektu były nienaruszone, przykryte 50 cm warstwą humusu, natomiast w pobliżu kulminacji wzniesienia były one całkowicie zniszczone. O ich dawniejszej obecności świadczy duża ilość luźnych zabytków oraz układ warstw w profilu kontrolnym.

Zagadkowym obiektem był bruk kamienny, nieregularnego kształtu, o wymiarach ok. 5 x 2,5 m. Pomiędzy jego kamieniami występowały fragmenty nacyn kultury łużyckiej, niemniej jednak nie był on związany z żadnym z odkrytych obiektów. Jamy kultury łużyckiej, o charakterze bez wątpienia osadowym, posiadały w rzucie kształt owalny lub kelisty, w profilu były trapezowate. Oprócz ceramiki zawierały kamienie i stosunkowo dużą ilość kości zwierzęcych. Nie udało się określić zasięgu stanowiska. Będzie to celem następnej akcji badawczej. Oprócz obiektów kultury łużyckiej odkryto również dwa groby kultury ceramiki sznurowej, w tym jeden naruszony przez jamę kultury łużyckiej i pozbawiony szkieleta /kanotaf ?/. Obiekty te zawierały typowe restawy grobowe tej kultury: 1. pucharek, toperek, siekierka; 2. amfora, pucharek, toperek siekierka. Zachowany w jednym z grobów szkielet skierowany był głową na południe, leżał w pozycji skurczonej na prawym boku. Chronologicznie groby te nawiązują do starszej fazy grupy krakowsko-sandomierskiej kultury ceramiki sznurowej.

WOKRIT, pow. Olsztyn
Stanowisko 1

Zespół do Badań Etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej Instytutu
Historii Kultury Materialnej PAN

Badania prowadzili dr Jan Dąbrowski i mgr Małgorzata Mogielnicka /autorka sprawozdania/.
Finansował IHM PAN. Drugi sezon badań.
Główny kierownik kultury łużyckiej z IV-VI okresu epoki brązu.

Stanowisko 1 usytuowane o 1,5 km na południe od wsi i około 300 m na północno-wschód od dawniej cegielni, u stóp porośniętego la-